



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispartita

Dominicus

Francofurti, 1613

Beneficentia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

effici. R. Beneficium non aliter quam per speciem iniuriæ potest esse. Beneficium enim ad honestum consilium per mediam infamiam. Quod si non habet, quam cuiusdam infamiam. Beneficium enim ad honestum consilium per mediam infamiam. Beneficium enim ad honestum consilium per mediam infamiam.

§ APOPHTHEGMATA.

Beneficere solebat: Dati beneficij debere obliuisci, accepti iudicio plerumque non esse. Quo vituperat eorum hominum infamiam, voluntatem, consilium in amicos collata non solum exprobrant priuatum, sed etiam coram omnibus. Laert. lib. 1. c. 5.

Beneficere solebat: Dati beneficij debere obliuisci, accepti iudicio plerumque non esse. Quo vituperat eorum hominum infamiam, voluntatem, consilium in amicos collata non solum exprobrant priuatum, sed etiam coram omnibus. Laert. lib. 1. c. 5.

Beneficere solebat: Dati beneficij debere obliuisci, accepti iudicio plerumque non esse. Quo vituperat eorum hominum infamiam, voluntatem, consilium in amicos collata non solum exprobrant priuatum, sed etiam coram omnibus. Laert. lib. 1. c. 5.

Beneficere solebat: Dati beneficij debere obliuisci, accepti iudicio plerumque non esse. Quo vituperat eorum hominum infamiam, voluntatem, consilium in amicos collata non solum exprobrant priuatum, sed etiam coram omnibus. Laert. lib. 1. c. 5.

vincendos esse. Pontan. c. 30. de liberalitate. Anaxilans interrogatus, quid esset in regno beatissimum? respondit, nunquam vinci beneficijs. Phanarimus. Diogenes a quodam rogatus, quam ob causam homines mendicis darent, philosophis vero nihil largirentur: Quia, inquit, se claudos & cæcos fore sperare possunt, philosophos autem minime. Anton. & Max. serm. de Beneficentia.

Idem; quum dicitur ossibus refertum Alexander ei dono misisset: Est quidem, inquit, cibus Cynicus, sed donum minime regium, ibidem. Socrates quodam tempore foro reuersus inter amicos dixit: Emissem pallium, si nummos habuissem. Nihil postulat, tantum verecunde admonuit egestatis. Mox inter amicos ambitus erat, a quo Socrates acciperet. Et tamen post eam vocem quisquis prope rait, vt ait Seneca. (lib. 7. de benef.) sero dedit.

Idem, ei cum multa multi offerrent, Aeschines pauper auditor, Nihil, inquit, te dignum, quod dare tibi possim, inuenio, & hoc modo pauperem me esse sentio. Itaque dono tibi, quod vnum habeo, Me ipsum. Hoc munus rogo, qualecunque est, boni consulas, cogitesque, alios, cum multum tibi darent, plus sibi reliquisset. Cui Socrates: Quid ni tu, inquit, mihi magnum munus dederis, nisi forte paruo te æstimas. Habebo itaque curam, vt te meliorem tibi reddam, quam accepisti. Senec. lib. 1. de benef.

§ SIMILITVDINES.

Chrysostomi, Quemadmodum diuitum filij ornatus gratia aureum molle gestant in collo, nec diu inquam deponunt, veluti nobilitatis signum circumferentes & ostentantes: Itidem & nos oportet semper beneficentia indutos esse, declarantes, quod filij sumus eius, qui misericors est, eius qui solem suum exoriri facit super bonos & malos. Homil. 1. ad Philippenses. Gregorij Nisij, Episcopi, Quemadmodum illi, qui in stulticia certaminibus præmia proponunt, tuba liberalitatem suam significantes, omnibus in palæstra decertantibus pecuniæ largitionem pollicentur atque denuntiant: Sic ipsa beneficentia omnes in misericordis & calamitatis posuit ad se vocat, non vulnere & plagarum præmia, sed ærumnarum & incommodorum remedia & curat, omnem accedentibus impertiens. Hæc est omnium laudatarum præstantissima. Hæc est felicitatis comes. Hæc affidet Deo, & magna est cum ipso necessitudine coniuncta. In orat. de pauperibus amandis. & benignitate comp.

Epicteti, Quemadmodum faces in portu sublata, magna flamma in paucis cremijs excitata, nauibus per mare errandis multum auxilij ferunt: Sic & vir egregius in vrbe periclitante paucis rebus contentus, magnis beneficijs ciues afficit. Apud Stob. serm. 43.

Quemadmodum sol non expectat preces & præstigijs, vt exoritur, sed lico fulget, ac saluatur ab omnibus: Ita neque tu expectaueris plausus, strepitus & laudes, vt beneficias, sed sponte confer beneficia, & æque ac sol amaberis. Apud Stob. serm. 44. de Magistratu.

Seneca, Quemadmodum acerbissima crudelitas est, quæ trahit pœnam, & misericordie genus est, cito occidere, quia tormentum vltimum finem sui secum affert: quod antecedit tempus, maxima venturi supplicij pars est: Ita maior est muneris gratia, quo minus diu pendit. Est enim bonarum etiam rerum sollicita expectatio. lib. 2. de benef. c. 5.

Sicut in rebus eadem ferri vis est, sed in infinitum interest, vt rum excussio lacerto excutiantur, an remissa manu effluant. Gladius idem & stringit, & transforat, quam presso articulo venerit, refert. Idem est, quod datur, sed interest, quomodo detur. lib. 2. de benef. cap. 6.

Quemadmodum pulcherrimum opus est, etiam inuitos nolentesque seruare, ita rogantibus pestifera largiri, blandum & affabile odium est. ibid. cap. 14.

Quomodo mundi officium est, circumagere rerum ordinem: quomodo solis loca mutare, ex quibus oritur, in quæ cadat, & hæc salutaria nobis facere sine præmio: Ita vni officium est inter alia, & beneficium dare. lib. 4. cap. 13. de benef.



